

NHIỀU TÁC GIẢ

BÁC HỒ

kinh yêu

THCS Bình Tây

THƯ VIỆN

335

STK-000201

Bác Hồ kính yêu

KIM ĐỒNG

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Tôi nói đồng bào nghe rõ không?

Đối với nhân dân Việt Nam, ngày 2 tháng 9 năm 1945 là một ngày đẹp nhất. Riêng với Hà Nội, ngày 2 tháng 9 không những là một ngày vẻ vang của độc lập, tự do mà còn là một ngày đáng yêu vì đây là lần đầu tiên thủ đô Hà Nội được tận mắt thấy người con yêu quý nhất của dân tộc Việt Nam.

Từ sớm tinh mơ, gần một triệu nhân dân Hà Nội từ các làng ngoại thành và các tỉnh quanh thủ đô đã nhộn nhịp chuẩn bị cờ, hoa. Dòng người đi như lớp lớp sóng trào vô tận chảy vào vườn hoa Ba Đình, tràn ngập cả những đường phố xung quanh. Quốc kì mới, quốc ca mới, quân đội mới, nhân dân mới, chính phủ mới, chế độ mới. Hơn hai mươi triệu trái tim cùng đập một nhịp. Dưới ánh nắng tươi sáng mùa thu, da trời trong xanh, cờ đỏ sao vàng hiên ngang phấp phới trên lễ đài như vẫy gọi, như chào đón đàn con yêu của đất nước.

Trong buổi lễ long trọng náo nức lòng nhân dân Việt Nam, người người chờ đợi một vị chủ tịch, một lãnh tụ. Một vị chủ tịch đã trăm lần thay đổi tên, làm mười hai nghề khác nhau, bị tù nhiều lần, một lần bị kết án tử hình, một lần có tin là chết. Nhân dân chờ đợi được thấy, không những là vị chủ tịch đầu tiên của nước cộng hòa mới mà còn là một vị chủ tịch khác thường. Trong trí tưởng tượng của mọi người, vị chủ tịch đầu tiên sẽ không mặc áo hoàng bào, thắt đai

khám ngọc như một hoàng đế ngày xưa, nhưng nhất định phải ăn mặc chỉnh tề, đầy vẻ uy nghiêm trang trọng.

Với sự tưởng tượng như thế về Chủ tịch Hồ Chí Minh, nhân dân sớm biết mình đã lầm. Hồ Chủ tịch đấy. Người thân mật giản dị như một người cha hiền về với đàn con. Bác mặc một bộ quần áo ka-ki, đội mũ vải đã ngả vàng vì mưa gió và đi một đôi dép cao su vô cùng giản dị. Cả một biển người xao động, người ta cố nghển cao lên để mà nhìn, mà reo vui đến chảy nước mắt.

- “Tôi nói đồng bào nghe rõ không?”

Câu hỏi giản đơn ấm áp này của Bác đã làm tiêu tan tất cả những cái gì còn xa cách giữa vị chủ tịch nước với nhân dân, kết chặt giữa lãnh tụ và nhân dân bằng một mối tình thắm thiết. Với câu hỏi lạ lùng này, không một ai ngờ Chủ tịch Hồ Chí Minh đã trừ bỏ tất cả lễ nghi, hình thức. Chủ tịch trở thành “Cha Hồ” của dân tộc Việt Nam.

Và rồi Bác Hồ bắt đầu đọc bản Tuyên ngôn độc lập, thay mặt cho Chính phủ lâm thời nước Việt Nam dân chủ cộng hòa và toàn thể nhân dân Việt Nam trịnh trọng tuyên bố chấm dứt chính thể quân chủ chuyên chế và chế độ thực dân áp bức, trịnh trọng tuyên bố với thế giới: *“Nước Việt Nam có quyền hưởng tự do và độc lập và thực sự trở thành một nước tự do và độc lập. Toàn thể dân tộc Việt Nam quyết đem tất cả tinh thần và lực lượng, tính mạng và của cải để giữ vững quyền tự do và độc lập ấy!”*.